

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ

N. 3869/2010

(ΓΑΚ: 4424/2011)

Αριθμός απόφασης 38/2014

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Πειραιώς Μπακογιάννη Μαρία και από την Γραμματέα Αλεξάνδρα Μαρκοπούλου. Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του, στις 12 Νοεμβρίου 2013, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ: του , κατοίκου Αττικής, ο οποίος παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Γεώργιο Φουσκετάκη.

ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΥΣΩΝ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΠΙΣΤΩΤΡΙΩΝ: 1. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

A.E», που εδρεύει στην

Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

2) Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την

επωνυμία «», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της

, 3.

Της Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

, 4. Της

Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της

, 5. Της

Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας, με την επωνυμία «

», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια Δικηγόρο της

, 6. Της ανώνυμης

τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «

(πρώην με την επωνυμία «   »), που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, στη θέση της οποίας υπεισέρχεται ως ειδική διάδοχος, η Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία «   »

» με έδρα την Αθήνα, νόμιμα εκπροσωπούμενη, η οποία εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της

Ο αιτών με την από 30/08/2011 αίτηση του, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου αυτού, γράφτηκε στο σχετικό βιβλίο με αριθμό κατάθεσης δικογράφου

-9-2011 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 18^{ης}/12/2012 και μετά από αναβολές για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζητεί όσα αναφέρονται σ' αυτή. Κατά την δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, η υπόθεση αυτή εκφωνήθηκε νόμιμα και ακολούθησε συζήτηση όπως αναφέρεται στα πρακτικά.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την κρινόμενη αίτηση ο αιτών επικαλούμενος έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τους πιστωτές, που αναφέρονται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, ζητά τη ρύθμιση των χρεών του, με την εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει και αφού ληφθούν υπόψη η περιουσιακή και οικογενειακή του κατάσταση που εκθέτει αναλυτικά, με σκοπό την απαλλαγή του απ' αυτά.

Με το παραπάνω περιεχόμενο η αίτηση, στην οποία περιλαμβάνονται πέραν της αναφοράς της μόνιμης αδυναμίας πληρωμής ληξιπροθέσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη - φυσικό πρόσωπο και τα στοιχεία του άρθρου 4 παρ. 1 Ν. 3869/2010 ήτοι η κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του, η κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, και σχέδιο διευθέτησης οφειλών, είναι ορισμένη και νόμιμη, πλην του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι θα απαλλαγεί ο αιτών από το υπόλοιπο των οφειλών του, διότι ασκείται πρόωρα και χωρίς να πληρούνται οι προς τούτο προϋποθέσεις

και για τον λόγο αυτό θα πρέπει το εν λόγω αίτημα να απορριφθεί ως απαράδεκτο. Οι περί αοριστίας ενστάσεις των καθ' ων πρέπει ν` απορριφθούν, καθόσον η αίτηση περιέχει τα στοιχεία που είναι απαραίτητα κατά το άρθρο 1 του Ν. 3869/2010 για τον έλεγχο της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας της αίτησης. Εξάλλου τα ελλείποντα στοιχεία που επικαλούνται οι καθ' ων είναι αντικείμενα αυτεπάγγελτου ελέγχου από τον δικαστή κατά την έρευνα της ουσιαστικής βασιμότητας καν ειδικότερα της συνδρομής των όρων της υπαγωγής του αιτούντα στη ρύθμιση του Ν.3869/2010, καθόσον, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθ.744, 745, 751 ΚΠολΔ, ο ιδιόρρυθμος χαρακτήρας της εκούσιας δικαιοδοσίας ως μέσο προστασίας κυρίως δημόσιας εμβέλειας συμφερόντων, επιβάλλει την ενεργή συμμετοχή του δικαστή στη συλλογή, διερεύνηση και αξιολόγηση του πραγματικού υλικού της δίκης και επιτρέπει τη δυνατότητα συμπλήρωσης με τις προτάσεις, στο δε ειρηνοδικείο και προφορικά κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρθ.115 παρ. 3 ΚΠολΔ), εκείνων των στοιχείων της αίτησης που αναφέρονται στο άρθρο 747 παρ. 2 ΚΠολΔ(βλ. ΑΠ 1131/87 ΝοΒ 36-1601-02 πλειοψηφία, ΕφΑΘ 2735/00, 4462/02, 2188/08 ΤΝΠ-ΝΟΜΟΣ, και Π. Αρβανιτάκη στον ΚΠολΔ. Κεραμέα -Κονδύλη -Νίκα, υπ' άρθρο 747, αριθ. 7). Περαιτέρω, αρμόδια φέρεται για συζήτηση στο δικαστήριο αυτό, της κατοικίας του αιτούντος, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας των άρθ. 741 επ. ΚΠολΔ (άρθρο 3 ν.3869/2010), εφόσον για το παραδεκτό της: α) τηρήθηκε η προδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη διαμεσολάβηση προσώπου απ' αυτά που έχουν σχετική εξουσία από το νόμο (βλ. άρθ. 2 ν. 3869/2010), ο οποίος απέτυχε όπως βεβαιώνεται από το διαμεσολαβητή Συνήγορο του Καταναλωτή με τη από 11-4-2011 βεβαίωση αποτυχίας εξωδικαστικού συμβιβασμού, β) κατατέθηκε μέσα στην εξάμηνη προθεσμία του άρθ. 2 παρ. 1 ν. 3869/2010 από τη αποτυχία του εξωδικαστικού συμβιβασμού, όπως προκύπτει από την ημερομηνία αποτυχίας που αναγράφεται στη βεβαίωση του διαμεσολαβητή (11-4-2011) σε συνδυασμό με την ημερομηνία κατάθεσης της αίτησης ρύθμισης (1-9-2011) και γ) δεν εκκρεμεί άλλη αίτηση του αιτούντος για ρύθμιση των χρεών του στο Δικαστήριο αυτό ή άλλο Ειρηνοδικείο της χώρας, ούτε έχει απορριφθεί προγενέστερη αίτησή του για ουσιαστικούς λόγους, όπως διαπιστώθηκε μετά από αυτεπάγγελτο έλεγχο κατ' άρθ. 13 παρ. 2, (βλ. την υπ.αρ. πρωτοκόλλου 39γ/2013 βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Αθηνών προς το Δικαστήριο αυτό). Παραδεκτά εισάγεται

προς συζήτηση μετά: α) την εμπρόθεσμη και νομότυπη επίδοση στις μετέχουσες της αίτησης με ορισμό δικασίμου για τη συζήτησή της, με πρόσκληση να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δύο μηνών από την κατάθεση της αίτησης (βλ. τις υπ.αρ. 1849, 1862, 1819, 1840, 1885, 1879/ .2011 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών), β) την εμπρόθεσμη κατάθεση στη γραμματεία του δικαστηρίου αυτού των εγγράφων του αρθ. 4 παρ. 2 και 4 ν.3869/2010, (βεβαίωσης αποτυχίας του εξωδικαστικού συμβιβασμού, της από 13/09/2011 υπεύθυνης δήλωσης για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων κλπ) και γ) την αποτυχία του δικαστικού συμβιβασμού, διθέντος ότι δεν έχει γίνει δεκτό το σχέδιο διευθέτησης οφειλών από όλους τους συμμετέχοντες πιστωτές (βλ. τις έγγραφες τους απαντήσεις τους). Παραπέρα η αίτηση είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 8, 9 παρ. 2 και 11 του ν.3869/2010, καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σ' αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πτωχευτικής ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η πρώτη των καθών πιστώτρια τράπεζα προέβαλε ένσταση απαραδέκιου του δικυγράφου λόγω της μη επίδοσης αναλυτικής κατάστασης της υπάρχουσας περιουσίας και των εισοδημάτων του αιτούντος και της συζύγου του καθώς και σχεδίου διευθέτησης οφειλών με πρόσκληση για υποβολή από τη πλευρά τους στη γραμματεία του δικαστηρίου εγγράφως των παρατηρήσεων τους και να δηλώσουν αν συμφωνούν με το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης. Μετά την τροποποίηση του άρθρου 5 Ν. 3869/2010 με τη διάταξη του άρθρου 85 στοιχείο Α' άρ. 3 του Ν. 3996/2011 δεν απαιτείται επίδοση στους πιστωτές ξεχωριστού εγγράφου σχεδίου διευθέτησης οφειλών και χωριστής κατάστασης της περιουσίας και των εισοδημάτων του οφειλέτη, εφόσον αυτά περιλαμβάνονται στην αίτηση. Εν προκειμένω η ένδικη αίτηση περιλαμβάνει αναλυτική κατάσταση της υπάρχουσας περιουσίας και των εισοδημάτων του αιτούντος και της συζύγου του καθώς και σχέδιο διευθέτησης οφειλών και επιδόθηκε στην ενιστάμενη τράπεζα συνεπώς η ως άνω ένσταση

απορρίπτεται ως αβάσιμη (βλ. την υπ.αρ.1849/2 2011 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών).

Η τέταρτη μετέχουσα της δίκης πιστώτρια τράπεζα με την επωνυμία «

», δια δηλώσεως του πληρεξούσιου δικηγόρου της, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα της παρούσης πρακτικά και με τις έγγραφες προτάσεις της, ζήτησε την κήρυξη της συζήτησης της υπό κρίση αιτήσης απαράδεκτης, λόγω του ότι η Τράπεζα τέθηκε, δυνάμει της υπ' αριθμόν (ΦΕΚ Β

) αποφάσεως της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών θεμάτων της Τραπέζης της Ελλάδος, σε καθεστώς ειδικής εκκαθαρίσεως κατά το οποίο εφαρμόζονται συμπληρωματικώς οι διατάξεις του πτωχευτικού κώδικος σύμφωνα με το άρθρο 68 του ν. 3601/2007 το οποίο τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Ν. 4021/2011, και ειδικότερα εφαρμόζεται το άρθρο 25 του Πτωχ. Κώδικος. Το ως άνω άρθρο επιτάσσει την, από την κήρυξη της πτωχεύσεως, αυτοδίκαιη αναστολή όλων των ατομικών καταδιωκτικών μέτρων των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεων τους, ιδίως δε απαγορεύει την έναρξη ή την συνέχιση της αναγκαστικής εκτελέσεως, ή την άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, ή την συνέχιση των δικών επ' αυτών... οι πράξεις δε οι οποίες διενεργούνται κατά παράβαση της κατά την παρ. 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες. Συνεπώς, κατά την ως άνω τράπεζα η υπό κρίση αίτηση είναι απαράδεκτη βάση του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα. Ωστόσο, ο αιτών φέρει την ιδιότητα του οφειλέτη της τεθείσας υπό εκκαθάριση πιστώτριας τράπεζας και με την ιδιότητα του αυτή κατέθεσε την ένδικη αίτηση για την υπαγωγή του στις διατάξεις του ν.3869/2010 και δεν είναι πιστωτής της ως άνω τράπεζας, ούτε η ένδικη αίτηση αποτελεί ατομικό καταδιωκτικό μέτρο κατά οφειλέτη του αιτούντος, ώστε να εφαρμόζεται ως προς αυτόν το άρθρο 25 του Πτωχ. Κώδικα και συνεπώς η ως άνω ένσταση τυγχάνει απορριπτέα ως νόμω αβάσιμη. Από την ανωμοτί κατάθεση του αιτούντος (οι καθών δεν εξέτασαν μάρτυρα), που δόθηκε ενώπιον του ακροατηρίου του Δικαστηρίου τούτου και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά, και από γεγονότα που έγιναν γνωστά στο Δικαστήριο τούτο μετά από αυτεπάγγελτη έρευνα, κατ' εφαρμογή του ανακριτικού συστήματος, που ισχύει στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας (άρθρο 744 ΚπολΔ), καθώς και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι και την

20.723,67 ευρώ. Οι ως άνω οφειλές εισφέρονται όπως αυτές διαμορφώθηκαν κατά την ημέρα κοινοποίησης της ένδικης αίτησης στην πιστώτρια τράπεζα(βλέπε παραπορήσεις της πιστώτριας τράπεζας ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιώς). Συνολικά οι απαιτήσεις της πιστώτριας αυτής ανέρχονται σε 67.746,46 ευρώ, 4) Από την 4η μετέχουσα «,

» έχει χορηγηθεί στον αιτούντα σύμφωνα

με την με αρ.πρωτ 7.9.2011 και την υπ.αρ. 9-2011 βεβαίωση οφειλών της ως άνω τράπεζας α) Με βάση τη σύμβαση 2006 i)Η με αριθμό λογαριασμού

οφειλή με υπόλοιπο οφειλής στις 2-9-2011 99.630 ευρώ ii) η με αρ.λογαριασμού

οφειλή με υπόλοιπο οφειλής στις 2-9-2011 737,97

ευρώ, συνολική οφειλή απορρέουσα από την ως άνω σύμβαση 100.368 ευρώ. Η

απαίτηση από τη σύμβαση αυτή είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης δεύτερης τάξης στο πιο πάνω ακίνητο της κατοικίας του αιτούντος, η οποία έχει καταχωρηθεί στα βιβλία υποθηκών του Υποθηκοφυλακείου Πειραιώς, για το ποσό των 125.000 ευρώ την 23η/08/2006 (βλ. το με αριθμό

Πιστοποιητικό του μεταγραφοφύλακα Πειραιώς), β)η με

αρ.λογ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας με υπόλοιπο οφειλής στις 2-9-

2011 14.231 ευρώ, γ)η με αρ.λογ. σύμβαση πιστωτικής κάρτας με

υπόλοιπο οφειλής στις 2.09.2011 19.260 ευρώ). Συνολικά οι απαιτήσεις της πιστώτριας αυτής ανέρχονται σε 133.859 ευρώ, 5) Από την 5η μετέχουσα «

», του έχει χορηγηθεί α)πιστωτική κάρτα με αριθ.

με υπόλοιπο οφειλής στις 6-9-2010, 13.965,61 ευρώ, β) πιστωτική κάρτα με υπόλοιπο οφειλής στις 28-8-2010, 6.663,91 ευρώ, Συνολικά οι απαιτήσεις της πιστώτριας αυτής ανέρχονται σε 20.630 ευρώ, 6) Από την 6η μετέχουσα «

»(πρώην με την επωνυμία « »), του

έχει χορηγηθεί α)πιστωτική κάρτα με αριθ. με υπόλοιπο οφειλής την

ημερομηνία κοινοποίησης της ένδικης αίτησης ήτοι στις 2-9-2011, 7267,37 ευρώ σύμφωνα με το έγγραφο προτάσεων της πιστώτριας τράπεζας.Η απαίτηση από το

δάνειο αυτό είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης τρίτης τάξης στο πιο πάνω ακίνητο της κατοικίας του αιτούντος, η οποία έχει καταχωρηθεί στα βιβλία υποθηκών του Υποθηκοφυλακείου

. Πειραιώς, για το ποσό των 5.144,69 ευρώ την 31η/8/2010 και η οποία τράπηκε σε

υποθήκη την 31^η/8/2010 (βλ. το με αριθμό μεταγραφοφύλακα Πειραιώς). Τα ετήσια έσοδά του αιτούντος τα οποία υπέστησαν σημαντική μείωση από το έτος 2009 έως σήμερα συγκρινόμενα με τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του από τις παραπάνω δανειακές συμβάσεις δεν του επιτρέπουν να ανταποκριθεί στην εξυπηρέτηση του κύριου όγκου των χρεών του τα οποία ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 322.527,83 ευρώ, η δε αρνητική αυτή σχέση μεταξύ της ρευστότητάς του και των οφειλών του κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο δεν αναμένεται να βελτιωθεί, καθόσον λόγω της αρνητικής οικονομικής συγκυρίας δεν αναμένεται αύξηση του ύψους των συντάξιμων αποδοχών του οι οποίες υπέστησαν μείωση, ενώ παράλληλα οι δανειακές του υποχρεώσεις αυξάνονται συνεχώς λόγω της επιβάρυνσης των δανείων με τόκους υπερημερίας. Συνεπώς συντρέχει στην περίπτωση του αιτούντος μόνιμη και διαρκής αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του προς τις μετέχουσες πιστώτριες απορριπτόμενης της περί αντιθέτου ενστάσεως που προέβαλλαν οι καθών η αίτηση πιστώτριες τράπεζες. Η αδυναμία αυτή του αιτούντος δεν οφείλεται σε δόλο, όπως προβάλλουν οι μετέχουσες πιστώτριες, σύμφωνα με τις οποίες προέβη σε αλόγιστο και υπέρμετρο δανεισμό παρότι γνώριζε την αδυναμία του να εξοφλήσει τα δάνεια με βάση την οικονομική του δυνατότητα και έτσι περιέφερε τον εαυτό του σε κατάσταση υπερχρέωσης. Η ένσταση αυτή πρέπει ν` απορριφθεί ως νομικά αβάσιμη διότι ο Ν. 3869/2010 εξειδικεύοντας τη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ στοχεύει στην οριοθέτηση της παροχής του οφειλέτη, καθότι καθορίζει τις προϋποθέσεις ρύθμισης των χρεών και απαλλαγής του από αυτά και έχει σκοπό να επαναφέρει την ισορροπία των παροχών μεταξύ του οφειλέτη και των πιστωτών, που - κατά κύριο λόγο - είναι οι τράπεζες (βλ. σχετ. Ειρ. Θεσ. 5105/2011, Τ.Ν.Π. ΝΟΜΟΣ), γι αυτό και η αλόγιστη περιέλευση του οφειλέτη σε υπερχρέωση δυσανάλογη με την επάρκεια των εισοδημάτων του για την αποπληρωμή των αναληφθέντων χρεών δεν συνιστά λόγο μη νομιμότητας του αιτήματος του να υπαχθεί στη ρύθμιση του νόμου. Η δολιότητα που προβλέπει ο νόμος αναφέρεται στην αδυναμία πληρωμής και όχι στον τρόπο περιέλευσης του οφειλέτη σε αδυναμία. Δεν νοείται δολιότητα κατά την ανάληψη δανείου αλλά μόνο κατά το διάστημα μετά την ανάληψη του (Κρητικός σελ.44, παρ. 14). Εξάλλου, ο δανειολήπτης που αιτείται τη λήψη δανείου δεν έχει τη δυνατότητα να υποχρεώσει τον πιστωτή του ν` αποδεχθεί την πρόταση του. Τα πιστωτικά ιδρύματα

Πιστοποιητικό του

όμως έχουν το εξαιρετικό προνόμιο να ερευνήσουν τις οικονομικές δυνατότητες του αιτουμένου το δάνειο (μέσω του εκκαθαριστικού σημειώματος και βεβαίωσης αποδοχών) καθώς και τις λοιπές προηγούμενες δανειακές του υποχρεώσεις ή την εν γένει οικονομική του συμπεριφορά (ύπαρξη ακάλυπτων επιταγών, απλήρωτων συναλλαγματικών, κατασχέσεων κλπ) μέσω του σύστηματος «Τειρεσίας» (σύστημα οικονομικής συμπεριφοράς και σύστημα συγκέντρωσης κινδύνων). Γι αυτό στην υπ' αριθ. Z1-699 απόφαση περί προσαρμογής της Ελληνικής Νομοθεσίας προς τη οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23-04-2008 για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης (ΦΕΚ 917/2010) θεσπίζεται ρητά στο άρθρο 8 η υποχρέωση από τα πιστωτικά ίδρυμα της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή, δηλαδή το εκάστοτε πιστωτικό ίδρυμα υποχρεώνεται, όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά, πριν από τη σύναψη σύμβασης πίστωσης να ερευνά και να αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα και φερεγγυότητα του καταναλωτή, βάσει επαρκών στοιχείων κατά το προσυμβατικό στάδιο και κατόπιν έρευνας στην κατάλληλη βάση δεδομένων, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις για την εποπτεία των πιστωτικών και χρηματοδοτικών ίδρυμάτων. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι δολιότητα νοείται μόνο όταν ο δανειολήπτης εξαπάτησε τους υπαλλήλους της τράπεζας προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του που για οποιονδήποτε λόγο δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων που αξιοποιούν οι τράπεζες για την οικονομική συμπεριφορά των υποψήφιων πελατών τους (Δημητρίου Μακρή Ερμηνεία N.3869/2010 παρ. 17, σελ.37) και τέτοιου είδους εξαπάτηση δεν επικαλούνται οι ενιστάμενες. Για τους ίδιους λόγους πρέπει ν' απορριφθεί και η περί καταχρηστικότητας της αίτησης ρύθμισης ένσταση, η οποία στηρίζει στους ίδιους πιο πάνω λόγους. Στα περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος περιλαμβάνεται: α) Ποσοστό κυριότητας 75 % εξ αδιαιρέτου με τη σύζυγό του ενός διαμερίσματος ορόφου στον Πειραιά Αττικής επί της οδού αρ.: με επιφάνεια 87,00 τ.μ.έτους κατασκευής 1980 και αντικειμενικής αξίας 81.000 ευρώ (βλ. έκθεση εκτιμητή) β) Ποσοστό κυριότητας 100 % ενός αγροτεμαχίου, εμβαδού 2.888,00 τ.μ., που βρίσκεται στην κτηματική περιφέρεια του χωρίου του Δημοτικού Διαμερίσματος , του Δήμου και στη θέση αριθμός τεμαχίου και συνορεύει Βορειοανατολικά με

,Νοτιοανατολικά με ιδιοκτησία

με ιδιοκτησία

και Βορειοδυτικά με ιδιοκτησία

αυτό περιήλθε στην κυριότητα του αιτούντος δυνάμει του υπ.αρ.

συμβολαίου αποδοχής κληρονομιάς του συμβολαιογράφου

,Νοτιοδυτικά

Το αγροτεμάχιο

2002

νομίμως μεταγεγραμμένου στον τόμο και αριθμό του

Υποθηκοφυλακείου

Τα ως άνω περιουσιακά στοιχεία του αιτούντος δεν είναι

επαρκή για την ικανοποίηση των πιστωτριών τραπεζών ενώ δεν κρίνεται απαραίτητη η εκποίηση του παραπάνω αγροτεμαχίου του αιτούντος καθώς κρίνεται ότι αφενός δεν θα προκύψει αγοραστικό ενδιαφέρον καθιστάμενου ούτως απρόσφορου προς εκποίηση λαμβανομένης υπόψιν της κρίσης στον τομέα της αγοράς ακινήτων και αφετέρου δεν είναι επιδεκτικό ρευστοποιήσεως κατά τρόπο που παρέχει την προσδοκία απολήψεως αξιόλογου ανταλλάγματος λαμβανομένων υπόψιν του ότι το ως άνω αγροτεμάχιο βρίσκεται εκτός σχεδίου πόλης ή εκτός οικισμού, είναι μονοετούς καλλιέργειας, δεν είναι αρδευόμενο, απέχει πάνω από 800 μέτρα από τη θάλασσα, δεν έχει πρόσοψη σε οδό (βλέπε Ε9 έτους 2005) και έχει μικρή έκταση, ενώ περαιτέρω θα προκληθούν δυσανάλογα έξοδα της διαδικασίας εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, έξοδα δημοσιεύσεων κλπ), γι' αυτό και δεν πρέπει να διαταχθεί η κατ' αρθ. 9 παρ. 1 ν. 3839/10 εκποίησή του. Η ρύθμιση των χρεών του αιτούντος θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απευθείας στους πιο πάνω πιστωτές από τα εισοδήματα του, ο χρόνος των οποίων κρίνεται ότι πρέπει να οριστεί σε πέντε χρόνια (αρθ. 8 παρ. 2, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το αρθ. 16 παρ. 2 ν. 4161/13), που θα αρχίζουν αμέσως από την κοινοποίηση προς αυτόν της απόφασης (αρθ. 8 παρ. 2 ν. 3869/10). Όσον αφορά το ειδικότερο περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής, το μηνιαίο εισόδημα του αιτούντος ανέρχεται σήμερα στο ποσό των 1278,77 ευρώ το μήνα (βλέπε ενημερωτικό σημείωμα Ιουνίου 2013), ενώ η συζυγός του λαμβάνει αναπηρική σύνταξη ύψους 462,38 ευρώ μηνιαίως (βλέπε ενημερωτικό σημείωμα συντάξεων Μαρτίου 2013), ήτοι το συνολικό οικογενειακό εισόδημα ανέρχεται στο ποσό των 1741,15 ευρώ μηνιαίως. Το ποσό που διατίθεται για την κάλυψη των βασικών αναγκών του αιτούντος και της συζύγου του υπολογίζεται ότι ανέρχεται στο ποσό των 1141 ευρώ μηνιαίως και στις οποίες, με βάση τις συνθήκες ζωής τους περιλαμβάνονται τα στοιχειώδη έξοδα για τροφή, ένδυση, ηλεκτροφωτισμό, ύδρευση, ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, τα οποία

είναι αυξημένα λόγω των προβλημάτων υγείας της συζύγου του. Με βάση τα ανωτέρω στοιχεία το προς διάθεση στις πιστώτριές του αιτούντος ποσό πρέπει να οριστεί σε 600 ευρώ το μήνα, ποσό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές του δυνατότητες. Το ίδιο συνολικό ποσό των οφειλών του αιτούντος ανέρχεται σε 322.527,82 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε 43312 ευρώ (13,43 % του συνολικού χρέους) προς την 1η μετέχουσα, σε 49713 (15,41 %) προς τη 2η μετέχουσα, σε 67746,46 (21,00%) ευρώ προς την 3η μετέχουσα, σε 133.859 (41,5%) ευρώ προς την 4η μετέχουσα, σε 20630 (6,40%) ευρώ προς την 5η μετέχουσα και σε 7267,37 (2,25%) ευρώ προς την 6η μετέχουσα. Έτσι από το ποσό των 600 ευρώ το μήνα αναλογεί για τη σύμμετρη ικανοποίηση των απαιτήσεων των μετεχουσών αυτών, στην 1η το ποσό των 80,57 ευρώ, στη 2η αυτό των 92,48 ευρώ, στην 3η αυτό των 126,03 ευρώ, στην 4η αυτό των 249,02 ευρώ, στην 5η αυτό των 38,38 ευρώ και στην 6η αυτό των 13,52 ευρώ. Όπως προαναφέρθηκε ο αιτών είναι κύριος κατά 75% ενός διαμερίσματος ορόφου στον Πειραιά Αττικής επί της οδού αρ. , επιφανείας 87,00 τ.μ. έτους κατασκευής 1980, αντικειμενικής αξίας 81.000 ευρώ για το οποίο και υποβάλλει αίτημα υπαγωγής του στην προβλεπόμενη από τη διάταξη του αρθ. 9 παρ. 2 ν. 3869/10 ρύθμιση για εξαίρεση από την εκποίηση της κύριας κατοικίας. Η ως άνω αντικειμενική αξία του διαμερίσματος, δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για έγγαμο φορολογούμενο, που ανέρχεται με τις προσαυξήσεις σε 375.000 ευρώ. Συντρέχουν επομένως στο πρόσωπο του αιτούντος οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του αρθ. 9 παρ. 2 ν. 3869/10. Στα πλαίσια λοιπόν της ρύθμισης αυτής του αρθ. 9 παρ. 2 ν. 3869/10, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος, συνολικού ποσού ίσου με το 80% της αντικειμενικής της αξίας, δηλαδή το ποσό των 64.800 ευρώ (81.000X80%), στο οποίο ποσό εξαντλείται η υποχρέωσή του. Όσον αφορά το χρόνο αποπληρωμής του ποσού αυτού, θα πρέπει να οριστεί σε 20 χρόνια, λαμβανομένων υπόψη του ύψους του χρέους που πρέπει να πληρώσει για τη διάσωση της κατοικίας του, της οικονομικής του δυνατότητας του και της ηλικίας του. Έτσι το ποσό κάθε μηνιαίας δόσης ανέρχεται σε 270 ευρώ, δηλαδή 64.800 ευρώ: 240 (20 χρόνια X 12). Παράλληλα, θα πρέπει να του χορηγηθεί περίοδος χάριτος πέντε χρόνων, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω των καταβολών επί πενταετίας, και να επιβαρυνθεί με δύο μηνιαίες δόσεις με κίνδυνο να

φαγει ασυνεπής στις υποχρεώσεις του. Η καταβολή λοιπόν των δόσεων για τη διάσωση της κατοικίας του αιτούντος θα ξεκινήσει την 1η ημέρα του 1ου μήνα πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της παρούσας απόφασης, θα έχει διάρκεια 20 χρόνων (240 δόσεις) και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Από τις καταβολές αυτές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας θα ικανοποιηθούν προνομιακά οι απαιτήσεις της 4ης μετέχουσας πιστώτριας «

» από την πιο πάνω με αρ. 2006 σύμβαση δανείου

που είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης δεύτερης τάξης στο ακίνητο της κατοικίας του αιτούντος και μέχρι του ποσού των 64.800 ευρώ ήτοι του 80% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, στο οποίο εξαντλείται η υποχρέωση του αιτούντος. Το υπόλοιπο της απαίτησης αυτής, οι υπόλοιπες απαιτήσεις των πιστωτριών τραπεζών, που είναι επίσης εξοπλισμένες με προσημείωση υποθήκης στο διαμέρισμα της κατοικίας, μεταγενέστερης όμως χρονολογικής σειράς, καθώς και οι ανέγγυες απαιτήσεις, δεν μπορούν να ικανοποιηθούν, γιατί δεν μπορεί από το νόμο να επιβληθεί άλλη υποχρέωση στον αιτούντα. Κατά συνέπεια των παραπάνω πρέπει η να γίνει δεκτή η αίτηση ως βάσιμη και στην ουσία της και να ρυθμιστούν τα χρέη του αιτούντος με σκοπό την απαλλαγή του με την τήρηση των όρων της ρύθμισης, εξαιρουμένης της εκποίησης της κύριας κατοικίας του, σύμφωνα με όσα ειδικότερα ορίζονται στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ.6 του ν.3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Ρυθμίζει τα χρέη του αιτούντος με μηνιαίες καταβολές προς τις μετέχουσες πιστώτριες επί μία πενταετία, οι οποίες θα αρχίζουν την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα μετά την κοινοποίηση προς αυτόν της απόφασης, και ειδικότερα θα καταβάλλεται στην 1η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία «

»το ποσό των 80,57 ευρώ, στη 2η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία «

» το ποσό των 92,48 ευρώ, στην 3η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία

« » το ποσό των 126,03 ευρώ, στην 4η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία « »το

ποσό των 249,02 ευρώ, στην 5η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία «

» το ποσό των 38,38 ευρώ και στην 6η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία « »το

ποσό των 13,52 ευρώ μηνιαίως.

Εξαιρεί της εκποίησης την κύρια κατοικία του αιτούντος, δηλαδή ένα διαμέρισμα ορόφου στον Πειραιά Αττικής επί της οδού αρ. ,επιφανείας 87,00 τ.μ,έτους κατασκευής 1980.

Επιβάλλει στον αιτούντα την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κατοικίας του το ποσό των 64.800 ευρώ, η αποπληρωμή του οποίου θα γίνει σε 20 χρόνια με 240 ισόποσες μηνιαίες καταβολές των 270 ευρώ η κάθε μία προς την 4η μετέχουσα πιστώτρια με την επωνυμία« για την ικανοποίηση μέρους των απαιτήσεών της από την με αρ. 2006 σύμβαση δανείου. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων θα ξεκινήσει την 1η ημέρα του 1ου μήνα πέντε χρόνια μετά την κοινοποίηση στον αιτούντα από οποιαδήποτε πιστώτρια της παρούσας απόφασης, και θα γίνει χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζα της Ελλάδος αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στον Πειραιά και στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου Πειραιώς σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 31 Ιανουαρίου 2014, απόντων των διαδίκων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ